

tilskud, som Kjøbenhavn vil faa, og som andetsteds i Forbigaaende opgøres til 221,000 Kr. Lægges man det til de 709,000 Kr. som det anføres, at Kjøbenhavn vil faa efter Landstingets Forslag, bliver det 930,000 Kr. Naar det saa derefter siges i de følgende Linier, at „ifølge Folketingets Forslag vil Kjøbenhavns Kommune komme til at nedsætte Indkomstskatten med 1 pCt. og endda til almindeligt Brug faa omtrent lige saa meget tilovers som efter Landstingets Forslag“, vil det da ses, at efter Folketingets Forslag faar man kun tilovers 530,000 Kr., hvilket er Forskellen mellem de 1,686,000 Kr. og de 1,156,000 Kr., som svare til 1 pCt. af den kjøbenhavnske Indkomstskat, altsaa kun 530,000 Kr. mod 930,000 Kr. efter Landstingets Forslag. Det kommer dog ikke ganske ud paa det samme. Men dertil kommer, at jo, som oftere fremhævet, hele dette Udgangspunkt, der er valgt ogsaa for de i Tillæg B., Sp. 1035—38 opførte Tabeller, hvorefter Kjøbenhavns Kommune efter Folketingets Forslag kun skal paaligne 2 pCt. Indkomstskat, jo vil vise sig at være en fuldstændig Fiktion, fordi det vil vise sig at være umuligt at begrænse Kjøbenhavns Kommunes Udgifter hertil. Men under alle Omstændigheder er det dog klart, at de 930,000 Kr., som Landstingets Forslag giver Kjøbenhavn, maa fradrages i, hvad der skal paalignes i kommunal Indkomstskat, og da det Beløb, der opkrævedes i Indkomstskat i 1899, var 1,156,000 Kr. for hver pCt., er det dog ikke meget langt fra at blive 1 pCt., som vil gaa fra ogsaa efter Landstingets Forslag, hvis Kommunen vælger at anvende det paa den Maade. I modsat Fald har Kommunen disse Penge til Disposition, hvad den ikke vil have efter Folketingets Forslag. Den hele Tabel i Tillæg B., Sp. 1035—38 vilde derfor være nok saa oplysende, hvis man ganske udelod de finge-rede kommunale Indkomstskatter og kun sammenlignede Skatterne til Staten henholdsvis efter Folketingets og Landstingets Flertalsforslag, og man vilde da helt igennem komme til et for Skatteyderne betydeligt gunstigere Resultat efter det sidste end efter det første.

Jeg skal endnu kun bemærke, at ogsaa den statistiske Opgørelse, der findes, særlig for Bornholms Vedkommende, er af en noget ejendommelig Beskaffenhed. I Forbigaaende skal jeg kun gøre opmærksom paa — det er kun en Bagatel, men den har dog ogsaa sin Betydning — hvad der siges om Smørafgiften. Den findes ikke i Lands-

tingets Forslag, men kun i Folketingets, og den er der fikseret til 70 Øre pr. Pund. Det hedder saa, at „hvis man regner Smøret til 90 Øre — i Aar er Kapitelstaksten 92 Øre, men Skatten opkræves med 85 Øre (10 Aars Takst)“ — giver det en Besparelse af 15,252 Kr. Der skulde altsaa regnes med 85 Øre, men alligevel regner man med 90 Øre, fordi det giver et nok saa gunstigt Resultat, som naar man regner med 85 Øre. Dog det fik endda være, men saa siges det, at Landstingets Forslag vil trods Nedsættelsen af Ejendoms-skylden fra 1,2 p. m. til 0,8 p. m. forhøje Skatten til Staten med ca. 4 Kr. pr. Td. almindeligt Hartkorn. Dette er absolut urigtigt. De nuværende Hartkornskatter paa Bornholm udgøre pr. Td. almindeligt Hartkorn 7 Kr. 51 Øre. Værdierne af Ejendommene ere opgjorte af Kommissionen — og jeg henholder mig her til dens Tal — til 42½ Mill. Kr., hvilket for en almindelig dansk Td. Hartkorn vil give en Gennemsnitsværdi af 7,650 Kr., og Resultatet bliver da, at det Beløb, som vil blive opkrævet i Ejendomsskyld og efter begge Skattelovene, naar man efter Formue- og Indkomstskatteloven holder Skatten paa Prioriteter udenfor, vil blive 8,57 Kr., altsaa 1,06 Kr. mere, end der nu hviler derpaa. Paa den anden Side gøres det gældende, at Folketinget nedsætter Skatten med 3,48 Kr. pr. Td. Hartkorn, men jeg kan ikke se rettere efter den følgende Opgørelse, end at dette Resultat kun fremkommer, naar man fordeler hele den Nedsættelse, som alle Skatteyderne paa Bornholm faa, ogsaa de, som ikke have Hartkorn, paa hver Td. Hartkorn. Det er i Virkeligheden ikke hver Td. Hartkorn, som faar denne Lettelse, men hele Øen Bornholm, og kun naar det bliver reduceret til det egentlige Hartkorn, bliver Nedsættelsen 3,18 Øre.

Side 5 i Betænkningen er der ogsaa opgjort en Beregning over, hvad der vil blive paalignet de faste Ejendomme efter Landstingets Forslag. Der har man for det første ogsaa opført Formueskatten til Staten med 0,8 p. m. uden Hensyn til, at omtrent de 60 pCt. ville falde paa Prioriteter; men dernæst siges det, at Ejendoms-skyldskatten til Sognekommunerne har et Maksimum af indtil 4 p. m., og man gaar derfor ud fra, at da den i nogle Kommuner ikke vil naa saa højt, vil den gennemsnitlig være 3 p. m. Dette Tal er ganske vilkaarlig valgt, og som jeg straks skal vise, ganske urigtigt. Ligeledes anføres det under Nr. 4, at Ejendomsskyldskatten